

гониха немилостиво пчелитѣ и оситѣ, които кацаха по цвѣтоветѣ на градинката на момичето.

Въ лошо врѣме момичето седѣше въ стаята до прозореца. Тогавя колибритѣ идваха въ градината и жално пищѣха за другарката си. То имъ отваряше прозореца и тѣ влизаха въ стаята, като подкачаха весело около нея.

Така момиченцето забрави да мисли за нещастieto си и прѣкара дѣтинството си весело. Когато порастна, единъ лѣкарь го излѣкува и започна да ходи като здравитѣ си другарки. Тогавя то пакъ не забравяше своитѣ мили колибри.

Любомиръ Бобевски.

Весели пѣснички.

3 Майки!

— Мойта кукла, дружке Ружке,
Злѣ е днесъ горката:
Отъ балкона изгървахъ я —
Вижъ я нà, саката!

— Пенчовиятъ конь-бастонъ
Ритна мойта кукла днеска:
Безъ главичка тя остана
И крачето ѝ се сплеска!